

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnnitate, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

x. An priuetur immunitate debita pro aliis delictis, qui mutilat, vel occidit in
Ecclesia?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

SECTIO X.

An priuatur immunitate debita pro aliis delictis, qui mutilat, vel occidit in Ecclesia?

S V M M A R I V M.

1. & 2. Occidens, vel mutilans in Ecclesia non priuatur immunitate debita pro aliis delictis ante, vel post commissis, scilicet non exceptis, secus si pro occasione commissi in Ecclesia talis punitus non sit.
3. & 4. Delictum commissum in Ecclesia si est Ecclesiasticum, vel à Clerico commissum, solum à Iudice Ecclesiastico potest puniri, quia in tali casu est extra iurisdictionem Iudicis secularis: si verò delictum est seculare, & à laicis commissum, datur locus prauentioni.
5. Vnum delictum sortitur vtrumque forum, & ratione persone, & ratione loci commissi delicti.
6. Delinquens si aufugiat, & citatus non compareat, pariter vterque Iudex potest procedere, sed tunc non datur prauentio, cum possessionem delinquentis requirat.

Sequitur nonò, quod immunitate debita pro aliis delictis, ante, vel post commissis (scilicet non exceptis) neque priuatur qui mutilat, vel occidit in Ecclesia; quia quod mutilatio, vel occisio in Ecclesia priuatur immunitate quoad alia delicta ante, vel post commissi non excepta, nullibi statutum in iure reperitur, & poenae ex alio capite, praesertim in praedictum immunitatis Ecclesiasticae extendendae non sunt: ergo, &c. Atque ita docent Couar. alios referens 2. var. cap. 20. n. 15. vers. 24. & Guttier. pract. qq. civil. lib. 3. q. 1. n. 18. Quamvis contrarium ex communiori (vt fatear) doceant Tusch. verb. Ecclesia, n. 11. Decian. tract. crimin. lib. 6. c. 28. n. 9. & Boërius decis. 119. n. 10. in casu tamen, quo pro mutilatione, vel pro occisione commissi in Ecclesia talis punitus non sit (quamvis non item si sit punitus) quia dum non est punitus, non est Ecclesiae satisfactum, ac proinde ab Ecclesia non defenditur: at his tamen obstantibus, quod dixi est probabilius, et si minus commune.

Ceterum quisnam Iudex possit delictum in Ecclesia commissum punire?

3. Respondetur distinguendo; quod si delictum est Ecclesiasticum, vel à Clerico commissum, solum Iudex Ecclesiasticus possit punire, quia in tali casu delictum est extra iurisdictionem Iudicis secularis: sed si delictum est seculare, & à laico commissum, possit Iudex secularis, & Ecclesiasticus, ita vt detur locus prauentioni, quia in tali casu delictum sortitur vtrumque forum; seculare, ratione persone, & delicti; Ecclesiasticum, ratione loci sacri, in quo est commissum, & ratione immunitatis Ecclesiasticae violatae.
6. Quod si delinquens aufugerit, & citatus non compareat, vterque Iudex etiam procedere potest, quia tunc non datur prauentio, cum hæc possessionem delinquentis requirat, & sic Iudex secularis procedere poterit ad condemnandum illum in poenis debitis delicto & Iudex Ecclesiasticus in poenis, quas de iure apponere potest. Atque ita docent Tusch. verb. Ecclesia, concl. 5. n. 10. 14. & segg. & verb. Immunitas, concl. 59. n. 6. & segg. Guttier. pract. qq. civil. lib. 3. q. 1. n. 13. & 14. Franc. Leo thesaur. Ecclesiast. l. p. cap. 13. Salzed. pract. crimin. c. 87. n. 1. in addit. lit. A. Mar. Ital. de immunit. lib. 1. cap. 5. §. 3. n. 52. & 53. & Farinac. in append. de immunit. cap. ult. n. 364. & consil. 214. n. 3.

Th. Delbene de Immunit. Eccl. Pars I I.

DVBITATIO XX.

An immunitate priuatur, qui proditoriè occidit proximum suum?

SECTIO I.

Dubitationis Resolutio.

S V M M A R I V M.

1. Occidens proditoriè proximum suum non gaudet immunitate.
2. Salomon Ioab ad altare confugientem impunem non reliquit, quia per insidias Abner occiderat.
3. Occisor proditoriè proximi sui est, qui illum incautum nihil sibi praeuidentem, per insidias, & industriam occidit.
4. P. assertum si cum illo amicitiam simulabat.
5. Immunitate non gaudet, qui cum, cui se socium in via adiunxerat, nulla rixa causa intercedente, occidit.
6. Nec gaudet filius occidens patrem, vel contra, si occisus mortem praeuidere non potuit.
7. An verò gaudeat falsus testis, & Iudex iniuste condemnans, remissus.

Respondetur affirmatiue, cap. 1. de homicid. ibi: Si quis per industriam occiderit proximum suum, & per insidias, ab altari meo euelles eum, vt moriatur: & citat Constit. Gregor. XIV. ibi: Aut qui proditoriè proximum suum occiderit. Quod delumptum est ex cap. 21. Exod. & exemplum habes in Salomone Rege 3. Reg. 2. qui Ioab ad altare confugientem impunem non reliquit, quia per insidias Abner occiderat, 2. Reg. 3. & Amalam, 2. Reg. 20. Vide Tusch. verb. Ecclesia, com. l. 11. n. 5. Suar. lib. 3. de reuerentia debita locis sacris, cap. 11. n. 10. & segg. Couar. lib. 1. var. cap. 20. n. 6. vers. 8. Clar. lib. 5. §. fin. q. 30. n. 9. & 11. Gomez de delictis, c. 10. Plaza lib. 1. delictorum, c. 21. Guttier. pract. qq. civil. lib. 3. q. 7. n. 52. Remig. Gonny de immunit. fallentia 13. Scortia Theor. 285. Layman lib. 4. tract. 9. c. 3. n. 8. Farinac. de carcerib. q. 28. n. 23. & in append. de immunit. cap. 9. n. 135. & Doctores alias infra citandos.

Est autem proditoriè proximi sui occisor, qui illum incautum, nihil sibi praeuidentem, per insidias, & industriam occidit, l. propter insidias, C. qui accusare non possunt, l. fin. C. de delatoribus, lib. 10. l. 4. ff. ad leg. Jul. Maiest. cap. clericus, 46. dist. cap. si cupis 16. q. 1. & docent ex communi Anton. Gom. 3. var. c. 3. de homicidio, n. 5. Farinac. locis supra cit. & q. 18. n. 76. Suar. cit. cap. 11. n. 12. & alij passim; praesertim si cum illo, non solum inimicitias non gerebat, sed etiam amicitiam, vel societatem simulabat Sanch. tom. 2. consil. moral. lib. 6. cap. 1. dub. 7. num. 26. Bonacina, Diana, & Lezana in locis infra citandis. Vide etiam quae dicuntur dub. 24. sect. 12.

Hinc sequitur, quod de immunitate non gaudeat, qui alterum, cui se tanquam socium, & amicum in via adiunxerat, nulla rixae causa interueniente occidit. Item nec filius, qui occidit patrem, vel pater, qui occidit filium, si occisus mortem praeuidere non potuit.

An autem neque gaudeat, qui falsum testimonium aduersus aliquem tulit in iudicio, ob quod iste à iudice morte damnatus est. Item neque gaudeat Iudex, qui aliquem iniusta morte damnauit? Vide infra dub. 21. sect. 7. n. 4.